

Bruselj, 5.2.2016
COM(2016) 47 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o napredku pri izvajanju Uredbe (ES) št. 391/2009 in Direktive 2009/15/ES o skupnih predpisih in standardih za organizacije, pooblašcene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav

1. UVOD

Kot del tretjega svežnja o pomorski varnosti sta Evropski parlament in Svet leta 2009 sprejela Uredbo (ES) št. 391/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih in standardih za organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij (v nadaljnjem besedilu: Uredba)¹ in Direktivo 2009/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih in standardih za organizacije, pooblašene za tehnični nadzor in pregled ladij, ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav (v nadaljnjem besedilu: Direktiva)². Namen tega poročila je obvestiti Evropski parlament in Svet o napredku pri izvajanju te zakonodaje v skladu s členom 17 Uredbe in členom 12 Direktive.

2. OZADJE

Uredba in Direktiva sta razveljavili Direktivo Sveta 94/57/ES³ in tvorita skladen del zakonodaje, ki zagotavlja regulativni okvir za organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij (ki se imenujejo tudi *priznane organizacije*) v EU.

Direktiva ureja odnose med državami članicami, ki imajo vlogo države zastave, in priznanimi organizacijami, ki so jih države članice pooblastile, da v njihovem imenu izdajajo predpisana spričevala za ladje, ki plujejo pod njihovo zastavo.

Uredba določa merila za priznavanje ter obveznosti priznanih organizacij, ki zajemajo predpisane in klasifikacijske dejavnosti. Te zahteve so strukturne in systemske ter v veliki meri temeljijo na mednarodnih standardih. Njihov namen je, da bi priznane organizacije EU strogo upoštevale svoja pravila in postopke, ki temeljijo na strogem sistemu zagotavljanja kakovosti, in sicer za vse ladje, ki so klasificirane v njihovih registrih, ne glede na zastavo.

Uredba ureja tudi podelitev in preklic priznanja EU, predpisuje, da mora Komisija redno ocenjevati priznane organizacije, ter določa sistem denarnih kazni v primeru neskladnosti.

Če želi država članica organizacijo *pooblastiti*, da v njenem imenu izvaja tehnični nadzor in pregled v zvezi s predpisanimi spričevali glede usklajenosti z mednarodnimi konvencijami, mora te obveznosti poveriti samo *priznani organizaciji*, tj. organizaciji, priznani v skladu z Uredbo⁴.

Postopek priznavanja se upravlja centralizirano, priznanje pa podeli Komisija. Organizacija, ki je priznana na ravni EU, lahko svobodno sklepa dvostranske sporazume s katero koli državo članico, ta pa ne more zavrniti pooblastila, temveč lahko le omeji število priznanih organizacij, ki jih pooblasti pod svojo zastavo.

---

¹ UL L 131, 28.5.2009, str. 11, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1355/2014 (UL L 365, 19.12.2014, str. 82).

² UL L 131, 28.5.2009, str. 47, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno direktivo Komisije 2014/111/EU (UL L 366, 20.12.2014, str. 83).

³ Direktiva Sveta 94/57/ES z dne 22. novembra 1994 o skupnih predpisih in standardih za organizacije, pooblašene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav (UL L 319, 12.12.1994, str. 20), kakor je bila spremenjena.

⁴ V Prilogi I k uredbi so določena minimalna merila za organizacije za pridobitev ali ohranitev priznanja (s strani EU).

Komisiji pri izvajanju te zakonodaje pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS)⁵ v skladu s členom 6 (oziroma 12) Direktive (oziroma Uredbe).

3. SEZNAM PRIZNANIH ORGANIZACIJ

3.1 Pravna podlaga za priznavanje in ohranitev obstoječih priznanj

Naslednje določbe Uredbe urejajo postopek priznavanja in ohranitev priznanj, podeljenih pred letom 2009, v skladu z Direktivo Sveta 94/57/ES:

- člen 4: odločitve o priznanju, ki jih podeli Komisija v skladu s postopkom pregleda iz Uredbe (EU) št. 182/2011⁶; ustrezeni pravni subjekt, ki bi moral imeti priznanje; omejeno priznanje; objava seznama priznanih organizacij;
- člen 15: ohranitev priznanj in ponovna preučitev omejenih priznanj, podeljenih v skladu z Direktivo 94/57/ES, pred začetkom veljavnosti Uredbe;
- člen 16: preverjanje pravnega subjekta, ki bi moral imeti priznanje; po potrebi odločitev o spremembi priznanja.

3.2 Spremembe v seznamu

Leta 2007 je imelo priznanje EU trinajst organizacij⁷. Od takrat se je seznam spreminjal, kot sledi:

- omejeno priznanje „Registro Internacional Naval, SA“ (RINAVE) je poteklo 18. aprila 2008 in ni bilo obnovljeno⁸;
- deset organizacij je ob začetku veljavnosti Uredbe leta 2009 ohranilo priznanja (brez omejitev) v skladu s členom 15 Uredbe;
- priznanje poljskemu registru ladij (PRS) je bilo ohranjeno in podaljšano brez omejitev⁹ v skladu s členom 15 Uredbe;
- veljavnost omejenega priznanja „Hellenic Register of Shipping“ (HRS) se je iztekla 30. avgusta 2010 in ni bila obnovljena¹⁰.

---

⁵ Uredba (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 324, 29.11.2002, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) št. 530/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 172, 30.6.2012, str. 3).

⁶ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁷ Seznam organizacij, priznanih na podlagi Direktive Sveta 94/57/ES o skupnih predpisih in standardih za organizacije, pooblašene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav (2007/C 135/04), (UL C 131, 19.6.2007, str. 4).

⁸ Odločba Komisije 2005/311/ES z dne 18. aprila 2005 o podaljšanju omejenega priznanja „RINAVE – Registro Internacional Naval, SA“ (UL L 99, 19.4.2005, str. 15).

⁹ Sklep Komisije 2009/728/ES z dne 30. septembra 2009 o podaljšanju priznanja poljskemu registru ladij (Polski Rejestr Statków) s strani Skupnosti brez omejitev (UL L 258, 1.10.2009, str. 34).

Nedavno se je seznam priznanih organizacij spremenil, kot sledi:

- Komisija je leta 2013 po združitvi „Det Norske Veritas“ (DNV) in „Germanischer Lloyd“ (GL) spremenila priznanje DNV in ga podelila novemu ustreznemu pravnemu subjektu „DNV GL AS“¹¹ v skladu s členoma 4 in 16 Uredbe;
- Komisija je leta 2014 podelila priznanje hrvaškemu ladijskemu registru „Hrvatski register brodova“ (HRB)¹² v skladu s členom 4 Uredbe;
- Komisija je leta 2015 spremenila priznanja štirih organizacij v skladu s členom 16 Uredbe in vsako od teh priznanj podelila ustreznemu pravnemu subjektu, ki bi moral imeti priznanje¹³.

3.3 Seznam priznanih organizacij EU od maja 2015

Komisija v skladu s členom 4(5) Uredbe sestavi, posodablja in objavi seznam organizacij, ki so priznane v skladu z Uredbo.

V ta namen je Komisija sprejela Sklep Komisije (EU) 2015/669¹⁴ z dne 24. aprila 2015 o razveljavitvi Odločbe 2007/421/ES o objavi seznama organizacij, ki so jih kot priznane v skladu z Direktivo Sveta 94/57/ES uradno sporočile države članice, v skladu s katerim je generalni direktor za mobilnost in promet pooblaščen, da objavi seznam priznanih organizacij in ga po potrebi posodablja.

Posodobljeni seznam je bil objavljen 19. maja 2015 kot objava Evropske komisije (2015/C 162/06)¹⁵; vključuje enajst organizacij: *American Bureau of Shipping (ABS)*; *Bureau Veritas SA — Registre internationale de classification de navires et d'aeronefs (BV)*; *China Classification Society (CCS)*; *Croatian Register of Shipping (CRS)*; *DNV GL AS*; *KR (Korean Register)*; *Lloyd's Register Group LTD (LR)*; *Nippon Kaiji Kyokai General Incorporated Foundation (ClassNK)*; *Polish Register of Shipping (PRS)*; *RINA Services S.p.A.*; *Russian Maritime Register of Shipping (RS)*.

---

¹⁰ Odločba Komisije 2009/354/ES z dne 30. marca 2009 o podaljšanju omejenega priznanja „Hellenic Register of Shipping“ (HRS) s strani Skupnosti (UL L 109, 30.4.2009, str. 42).

¹¹ Izvedbeni sklep Komisije 2013/765/EU z dne 13. decembra 2013 o spremembi priznanja Det Norske Veritas v skladu z Uredbo (ES) št. 391/2009 (UL L 338, 17.12.2013, str. 107).

¹² Izvedbeni sklep Komisije 2014/281/EU z dne 14. maja 2014 o podelitvi priznanja EU hrvaškemu ladijskemu registru „Hrvatski register brodova“ v skladu z Uredbo (ES) št. 391/2009 (UL L 145, 16.5.2014, str. 43).

¹³ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2015/668 z dne 24. aprila 2015 o spremembi priznanj nekaterih organizacij v skladu s členom 16 Uredbe (ES) št. 391/2009 (UL L 110, 29.4.2015, str. 22).

¹⁴ UL L 110, 24.4.2015, str. 24.

¹⁵ UL C 162, 19.5.2015, str. 5.

4. UPORABA PRIZNANIH ORGANIZACIJ S STRANI DRŽAV ČLANIC, KI IMAJO VLOGO DRŽAVE ZASTAVE

4.1 Prenos Direktive 2009/15/ES v nacionalno zakonodajo

V skladu s členom 13 Direktive so morale države članice do 17. junija 2011 dokončati prenos Direktive v nacionalno zakonodajo. Komisija je ocenila, kako popolno so države članice prenesle Direktivo v nacionalno zakonodajo, pri čemer je ugotovila, da je bilo to na splošno zadovoljivo.

4.2 Delovni odnosi med državami članicami in priznanimi organizacijami

V členu 5 Direktive je določeno, da države članice, ki želijo pooblastiti priznano organizacijo, vzpostavijo uradni „delovni odnos“ z zadevno priznano organizacijo v obliki formalnega pisnega sporazuma ali drugega enakovrednega pravnega dogovora. V skladu z odstavkom 4 tega člena mora vsaka država članica predložiti Komisiji natančne podatke o delovnem odnosu s priznanimi organizacijami.

Vse države članice, ki uporabljajo eno ali več priznanih organizacij, so predložile podatke o delovnem odnosu v skladu z zahtevami, vključno s spremembami in posodobitvami, kadar je to potrebno. Komisija je preverila, ali so navedeni sporazumi skladni z zahtevami.

Vse države članice razen ene so sklenile sporazume z eno ali več priznanimi organizacijami. Posamezna država članica je sklenila od enega do deset sporazumov, povprečno pa je bilo na državo članico pooblaščenih šest priznanih organizacij.

Posamezne priznane organizacije EU so z državami članicami sklenile od enega do petindvajset sporazumov, povprečno pa je bilo sklenjenih štirinajst sporazumov na priznano organizacijo.

V skladu s členom 8 Direktive lahko država članica začasno odvzame ali prekliče pooblastilo za priznano organizacijo, če meni, da zadevna priznana organizacija ne more več opravljati nalog iz člena 3 v njenem imenu (tehnični nadzor, pregled in/ali izdaja predpisanih spričeval). V takem primeru država članica nemudoma obvesti Komisijo in navede utemeljene razloge za svojo odločitev¹⁶. Komisija od začetka veljavnosti Direktive ni evidentirala nobenega takega obvestila.

4.3 Spremljanje priznanih organizacij s strani držav članic

Vsaka država članica se mora prepričati o tem, da priznane organizacije, ki delujejo v njenem imenu, učinkovito opravljajo naloge, ki so jim zaupane v zvezi z ladjami, ki plujejo pod njeno zastavo. V ta namen vsaka država članica vsaki dve leti opravi spremljanje vseh priznanih organizacij, ki delujejo v njenem imenu, ter rezultate spremljanja sporoči Komisiji in drugim državam članicam (člen 9 Direktive).

Države članice so na splošno izpolnile to obveznost in Komisiji predložile poročila o spremljanju v skladu z zahtevami¹⁷. Vendar Direktiva ne določa nobene posebne zahteve

---

¹⁶ Razen primerov, ko je sporazum o pooblastitvi prenehal na pobudo priznane organizacije ali z medsebojnim soglasjem države članice in zadevne priznane organizacije.

¹⁷ Te obveznosti ni izpolnila ena država članica, postopek za ugotavljanje kršitev pa še poteka.

glede strukture, vsebine in ravni podrobnosti poročil o spremljanju. Zato se poročila posameznih držav članic znatno razlikujejo z vidika popolnosti in kakovosti. Komisija je začela razpravo z državami članicami, da bi sklenila dogovor o seznamu minimalnih elementov, ki jih morajo obsegati poročila.

Države članice morajo kot države pristanišča izvajati tudi spremljanje priznanih organizacij (člen 10 Direktive) ter uradno obvestiti Komisijo in druge države članice „o tistih ladjah, ki predstavljajo resno nevarnost za varnost in okolje ali kažejo znake posebno malomarnega ravnanja priznanih organizacij.“. Komisija do zdaj še ni evidentirala nobenega takega obvestila držav članic.

5. NADZOR IN SPREMLJANJE PRIZNANIH ORGANIZACIJ NA RAVNI EU

5.1 Redno ocenjevanje

Pravni okvir

V skladu s členom 8 Uredbe „Komisija skupaj z državo članico, ki je vložila ustrezno zahtevo za priznanje, [...] vsaj vsaki dve leti oceni vse priznane organizacije“. „Ocena lahko vključuje obisk regionalnih podružnic priznane organizacije in prav tako naključni tehnični nadzor ladij, kadar obratujejo ali so v izgradnji, da se preveri poslovanje priznane organizacije.“ Komisija opravi oceno, da(1) preveri, ali priznane organizacije izpolnjujejo obveznosti iz Uredbe in minimalna merila iz Priloge I k Uredbi, ter da (2) preuči vse posebne elemente neskladnosti in njihove (potencialne) posledice v smislu varnosti in varstva okolja.

Obiski in inšpekcijski pregledi

Komisija je Evropsko agencijo za pomorsko varnost (EMSA) pooblastila,¹⁸ da v njenem imenu izvaja potrebne tehnične obiske in inšpekcijske preglede, navedene zgoraj. Ta praksa je bila kodificirana z zadnjo spremembo Uredbe o ustanovitvi agencije EMSA,¹⁹ ki določa, da „Agencija izvaja inšpekcijske preglede v imenu Komisije, kot to zahtevajo zavezujoči pravni akti Unije, glede organizacij, ki jih Unija priznava v skladu z Uredbo (ES) št. 391/2009 [...]“.

Cilj tega je, da se Komisiji zagotovijo dejanski dokazi in tehnična analiza, ki je potrebna za oceno. Ta ureditev je agenciji EMSA omogočila tudi, da razvije močno strokovno znanje na tem področju in vzdržuje skupino usposobljenih inšpektorjev²⁰.

Za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti rednih ocen je bil razvit pristop, ki temelji na analizi tveganja, za načrtovanje, pripravo in izvajanje obiskov in inšpekcijskih pregledov na podlagi vrste različnih informacij in podatkov (npr. ugotovitev prejšnjih ocen, poročil

¹⁸ Evropska agencija za pomorsko varnost je bila ustanovljena leta 2002 kot del svežnja „Erika II“. Inšpekcijski pregledi priznanih organizacij so bili ena prvih dejavnosti agencije v začetku njenega delovanja.

¹⁹ Uredba (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 208, 5.8.2002, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) št. 100/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 39, 9.2.2013, str. 31).

²⁰ Na agenciji EMSA je za inšpekcijske preglede priznanih organizacij zaposlenih devet inšpektorjev s polnim delovnim časom, ki izvedejo do dvajset obiskov/inšpekcijskih pregledov letno v različnih državah in regijah po svetu.

držav članic, statističnih podatkov o ladjevju in osebju, pregledov novogradenj, nezgod, podatkov o nadzoru, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe, itd.).

Od junija 2009, ko je Uredba začela veljati, do konca leta 2014 (5,5 leta) je agencija EMSA izvedla 111 obiskov in inšpekcijskih pregledov, vključno z 31 obiski sedežev, 66 obiski podružnic in 14 inšpekcijskimi pregledi ladij. Približno 40 % obiskov je bilo opravljenih v državah EU/EGP, 60 % pa v tretjih državah²¹.

Ocena Komisije in odpravljanje pomanjkljivosti

Komisija na podlagi ugotovitev agencije EMSA, tehnične analize in, kadar je to primerno, priporočil redno in celovito ocenjuje, ali priznane organizacije izpolnjujejo obveznosti in minimalna merila iz Uredbe.

Redna ocena je osredotočena na sistemsko uspešnost organizacije in združuje različne analitične pristope, da bi določila možne poglobitve vzroke ugotovljenih težav ter obseg in resnost njihovih morebitnih posledic. Ocena je naslovljena na zadevno priznano organizacijo in vsebuje obširen opis in oceno ustreznih elementov ugotovljene neskladnosti, obsega tudi poziv k izvedbi strukturnih korektivnih in preventivnih ukrepov za odpravo teh neskladnosti in preprečitev njihovega ponavljanja²².

Korektivni in preventivni ukrepi, ki so jih uvedle priznane organizacije, se zelo razlikujejo in segajo od prilagajanja določenih elementov v njihovih sistemih do njihove popolne prenove. Dosedanje sodelovanje priznanih organizacij je bilo pregledno in učinkovito, kar dokazuje, da so strokovne in zavezane varnosti.

Najmanj enkrat na vsaki dve leti se v Odboru za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij z državami članicami razpravlja o združenih rezultatih obiskov, inšpekcijskih pregledov in ocen, pri tem pa se dragocene informacije posredujejo tudi nacionalnim upravam, da spremljajo priznane organizacije, ki jih pooblastijo v skladu z Direktivo (glej oddelek 4.3 zgoraj).

5.2 Pristojnosti Komisije za izvrševanje in prisilne ukrepe

Elementi neskladnosti priznanih organizacij z Uredbo se običajno obravnavajo v okviru rednega ocenjevanja (člen 8), v kar so vključeni spremljanje izvajanja ustreznih korektivnih ukrepov, ki so jih sprejele priznane organizacije kot odziv na oceno Komisije, ter skupne razprave o medsektorskih vprašanjih.

Ne glede na navedeno ima Komisija tudi posebne pristojnosti za izvrševanje in prisilne ukrepe, da se „*neizvajanje obveznosti priznane organizacije obravnava brez odlašanja*,”

---

²¹ V to je vključeno precejšnje število obiskov v vzhodni Aziji in na Daljnem vzhodu, kjer danes poteka večina ladjedelniške dejavnosti. Poleg tega ima polovica priznanih organizacij sedeže v tretjih državah: ABS (ZDA), CCS (Kitajska), ClassNK (Japonska), KR (Koreja) in RS (Rusija).

²² Na primer, analiza poglobitvenih vzrokov za ponavljajoče se neizpolnjevanje zahtev iz konvencije glede gradnje ladij (kot je bilo navedeno v več poročilih o inšpekcijskih pregledih in je razvidno iz preverjanja vzorcev poročil o pregledu) je omogočila opredelitev sistemske napake v postopku posodabljanja in vodenja pravil organizacije, medtem ko je bilo na podlagi analize posledic ugotovljeno, da zadevni pregledi določene skupine ladij niso bili opravljeni v skladu z ustreznimi veljavnimi varnostnimi zahtevami; zadevna priznana organizacija je spremenila svoj sistem kakovosti za zagotovitev, da se bodo njena pravila in postopki posodabljali (preprečevanje), in uvedla načrt ponovnega inšpekcijskega pregleda ladij, ki so bile morebiti prizadete (popravljanje).

učinkovito in sorazmerno“ (uvodna izjava 10 Uredbe), in sicer možnost, da na formalen način zahteva, da priznana organizacija v določenih rokih sprejme preventivne ali sanacijske ukrepe (člen 5) in možnost, da naloži globe in/ali periodične denarne kazni (člen 6).

Če navedeni ukrepi ne bi dosegli svojega namena ali če bi organizacija kako drugače pomenila nesprejemljivo grožnjo za varnost ali okolje, lahko Komisija prekliče priznanje organizacije v skladu s postopkom pregleda²³, in sicer po tem, ko je bila zadevni priznani organizaciji dana možnost, da predloži svoje pripombe (člen 7).

Komisiji doslej še ni bilo treba uporabiti členov 5, 6 ali 7.

Komisija je zaradi preglednosti in pravne varnosti v skladu s členom 14(2) Uredbe sprejela Uredbo Komisije (EU) št. 788/2014²⁴ o določitvi podrobnih pravil o naložitvi glob in periodičnih denarnih kazni ter o preklicu priznanja organizacij za tehnični nadzor in pregled ladij v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe (ES) št. 391/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, da bi bile zadevne organizacije vnaprej seznanjene z metodologijo Komisije za izračun glob in periodičnih denarnih kazni, vključno s posebnimi merili za ocenjevanje resnosti primera in obsega ogroženosti varnosti ali varstva okolja.

5.3 Učinkovitost pri izvajanju varnosti in preprečevanju onesnaževanja

Priznanje se odobri (in ohrani) na podlagi izvajanja kakovosti in varnosti, ki ju izkaže organizacija. Zato je v Uredbi določeno (člen 14(1)), da Komisija sprejme merila za ugotavljanje učinkovitosti pravil in postopkov ter učinkovitosti priznanih organizacij na področju varnosti ladij in preprečevanja onesnaževanja z njihovih klasificiranih ladij, zlasti ob upoštevanju podatkov iz Pariškega memoranduma o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe, in/ali drugih podobnih shem, ter merila za ugotavljanje, kdaj tako izvajanje pomeni nesprejemljivo grožnjo za varnost ali okolje. Podobna zahteva je bila določena v Direktivi 94/57/ES (ki je bila razveljavljena), nato pa je bila sprejeta Odločba Komisije 2009/491/ES o merilih za odločanje, kdaj lahko učinkovitost organizacije, ki deluje v imenu države zastave, pomeni nesprejemljivo nevarnost za varnost in okolje²⁵.

Ta odločba se je začela uporabljati istočasno, ko je začela veljati Uredba. Združuje podatke o nadzoru, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe²⁶ (zadržanja, povezana s priznano organizacijo), pridobljene na podlagi Pariškega in Tokijskega memoranduma o soglasju, ter podatke o nadzoru sistema Obalne straže Združenih držav.

Komisija je to odločbo izvajala in si z državami članicami redno izmenjevala rezultate. Priznane organizacije EU so od leta 2009 stalno evidentirale „srednjo“ do „visoko“ učinkovitost, izmerjeno na podlagi teh meril.

²³ V skladu s členom 13(1)(c) Uredbe (EU) št. 182/2011.

²⁴ UL L 214, 19.7.2014, str. 12 in UL L 234, 7.8.2014, str. 15.

²⁵ UL L 162, 25.6.2009, str. 6.

²⁶ Število zadržanj, povezanih s priznano organizacijo, tj. število ladij, ki jih zadržijo pomorski inšpekcijski organi zaradi tako imenovanih pomanjkljivosti, ki so razlog za zadržanje (resne pomanjkljivosti pri izpolnjevanju zahtev konvencij), ki jih je mogoče pripisati delu/odgovornosti priznane organizacije.

Komisija je začela pripravljalo delo za izvajanje člena 14(1) Uredbe, v kar je vključen pregled Odločbe Komisije 2009/491/ES.

6. MEDNARODNA RAZSEŽNOST

6.1 Evropski gospodarski prostor

Tako kot (razveljavljena) Direktiva Sveta 94/57/ES sta tudi Uredba in Direktiva pomembni za Sporazum o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP)²⁷. Vendar pa ju Skupni odbor EGP od leta 2009 zaradi nasprotovanja nekaterih držav EGP EFTA ni vključil v ustrezno prilogo k Sporazumu, zaradi česar je pri tem postopku prišlo do zamud. Te države še vedno uporabljajo Direktivo Sveta 94/57/ES²⁸. Zato je pri izvajanju zahtev za priznane organizacije, ki delujejo znotraj EGP, prišlo do številnih odstopanj, kar je v nasprotju s ciljem Sporazuma EGP.

6.2 Kodeks Mednarodne pomorske organizacije o priznanih organizacijah

V uvodni izjavi 8 Direktive je določeno, da: „*Veliko število obstoječih organizacij po svetu, ki so priznane s strani pogodbenic Mednarodne pomorske organizacije (IMO), kadar te delujejo v imenu nacionalnih uprav, ne zagotavlja niti ustreznega izvajanja pravil niti zadostne zanesljivosti, ker nimajo zanesljivih in primernih struktur ter izkušenj, da bi lahko opravljale svoje obveznosti na visoki strokovni ravni.*“²⁹. Ob upoštevanju dejstva, da bi imela skupna pravila in standardi za priznane organizacije večji učinek na varnost, če bi bila sprejeta in uveljavljena na svetovni ravni, sta sozakonodajalca v uvodni izjavi 4 Uredbe navedla, da „*bi morale države članice in Komisija spodbujati IMO pri razvoju mednarodnega kodeksa za priznane organizacije*“.

Države članice in Komisija so dejavno prispevale k pripravi kodeksa v ustreznih odborih IMO. Konec leta 2012 je IMO odobrila končno besedilo Kodeksa o priznanih organizacijah, vendar je Komisija ocenila, da bi bile nekatere spremembe, če bi bile sprejete, v nasprotju z veljavno zakonodajo EU ali bi zaradi njih nastala resna protislovja.

Svet je, ker je to v pristojnosti EU, opredelil stališče držav članic³⁰ v okviru IMO, ki je bilo, da se države članice pooblastijo za izražanje privolitve, naj jih zavezuje kodeks, s pripombo, da se to šteje za minimalni standard in da se nič v kodeksu ne razlaga kot

---

²⁷ Sporazum o Evropskem gospodarskem prostoru, ki je začel veljati 1. januarja 1994, združuje države članice EU in tri države EGP EFTA – Islandijo, Lihtenštajn in Norveško – na enotnem trgu, ki se imenuje „notranji trg“. V Sporazumu EGP je določeno, da se v vseh 31 državah EGP vključi zakonodaja EU, ki obsega štiri temeljne svoboščine – prosti pretok blaga, storitev, oseb in kapitala. Sporazum zagotavlja enake pravice in obveznosti na notranjem trgu za državljane in gospodarske subjekte v EGP.

²⁸ Direktiva Sveta 94/57/ES, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/84/ES; glej odstavek 55b dela V Priloge XIII k Sporazumu EGP, str. 55.

²⁹ Takrat ni bilo konsolidiranega sklopa zavezujočih pravil ali standardov na ravni IMO, ki bi urejala priznavanje, podeljevanje pooblastil in spremljanje priznanih organizacij s strani držav zastave.

³⁰ Sklep Sveta 2013/268/EU z dne 13. maja 2013 o stališču, ki se sprejme v imenu Evropske unije v okviru Mednarodne pomorske organizacije (IMO) v zvezi s sprejetjem določenih kodeksov in povezanih sprememb določenih konvencij in protokolov (UL L 155, 7.6.2013, str. 3).

kakršna koli omejitev izpolnjevanja njihovih obveznosti v skladu s pravom EU glede treh posebej naštetih točk³¹.

Poleg tega je Komisija, kot je za take primere določeno v Uredbi in Direktivi, uporabila tako imenovani „postopek preverjanja skladnosti“ (zaščitni mehanizem), da bi preprečila, da bi se v zakonodajo Unije samodejno vključile nekatere določbe Kodeksa o priznanih organizacijah, ki so nezdržljive z veljavno zakonodajo EU ali ki bi lahko negativno vplivale na varnostne standarde EU³². Komisija je postopek zaključila decembra 2014, tik preden je začel veljati Kodeks o priznanih organizacijah³³.

7. DRUGI MEHANIZMI, DOLOČENI V UREDBI

7.1 Člen 10(1) – tehnični in postopkovni pogoji za vzajemno priznavanje klasifikacijskih spričeval za materiale, opremo in dele

Uredba spodbuja cilj svobode opravljanja storitev za klasifikacijske zavode, ki jih priznava EU, ter hkrati zahteva, da priznane organizacije sodelujejo med seboj, da bi si prizadevale za usklajenost svojih pravil in postopkov ter se v ustreznih primerih sporazumele o tehničnih in postopkovnih pogojih, pod katerimi bodo vzajemno priznavale klasifikacijska spričevala za opremo, materiale in dele, ki temeljijo na enakovrednih standardih, pri čemer kot izhodišče upoštevajo najzahtevnejše in najstrožje standarde. Ta mehanizem v veliki meri temelji na načelih samourejanja in partnerstva z ustreznimi deležniki iz pomorske industrije.

Komisija je v skladu s členom 10(2) Uredbe ocenila, kako priznane organizacije EU izvajajo zgoraj navedene določbe³⁴, in konec julija 2015 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo³⁵, ki temelji na neodvisni študiji³⁶. V navedenem poročilu je med drugim ugotovljeno, da je sistem, ki so ga razvile priznane organizacije EU, skladen s členom 10(1) Uredbe.

---

³¹ Izjava, priložena Sklepu Sveta 2013/268/EU: 1/ opredelitve „predpisanih spričeval“ in „klasifikacijskih spričeval“, 2/ področja uporabe obveznosti in meril, določenih za priznane organizacije, 3/ obveznosti Evropske komisije v zvezi s priznavanjem, ocenjevanjem priznanih organizacij in, če je ustrezno, naložitvijo popravnih ukrepov ali sankcij priznanim organizacijam.

³² Uredba in Direktiva vsebujeta dinamična sklicevanja na „mednarodne konvencije“, tj. spremembe konvencij se samodejno vključijo v zakonodajo EU, ko začnejo veljati na mednarodni ravni. Vendar se lahko take spremembe izključijo v skladu s postopkom preverjanja skladnosti iz člena 5 Uredbe (ES) št. 2099/2002.

³³ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1355/2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 391/2009 (UL L 365, 19.12.2014, str. 82) in Izvedbena direktiva Komisije 2014/111/EU z dne 17. decembra 2014 o spremembi Direktive 2009/15/ES (UL L 366, 20.12.2014, str. 83) v zvezi z določenimi kodeksi in povezanimi spremembami določenih konvencij in protokolov, ki jih je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO).

³⁴ Več informacij je na voljo na spletišču: <http://www.euomr.org>.

³⁵ COM(2015) 382 final.

³⁶ <http://ec.europa.eu/transport/modes/maritime/studies/doc/2015-05-29-report-mutual-recognition.pdf>.

7.2 Člen 11 – Ustanovitev neodvisne enote za oceno kakovosti in izdajanje spričeval

V Uredbi je določeno, da priznane organizacije do 17. junija 2011 ustanovijo in vzdržujejo neodvisno enoto za oceno kakovosti in izdajanje spričeval, katere glavni cilji so ocenjevanje sistemov upravljanja kakovosti v priznanih organizacijah, izdajanje spričeval za sisteme upravljanja kakovosti priznanih organizacij, izdajanje razlag mednarodno priznanih standardov upravljanja kakovosti, prilagojenih glede na posebnosti priznanih organizacij, ter sprejetje posameznih in skupnih priporočil za izboljšanje mehanizmov notranjega nadzora priznanih organizacij.

Enota je bila ustanovljena novembra 2010 v Londonu, Združeno kraljestvo, kot družba z omejeno odgovornostjo, ki deluje v interesu skupnosti (neprofitno), z imenom „QACE - Entity for the Quality Assessment and Certification of Organisations Recognised by the European Union (CIC)“³⁷.

Komisija je v skladu z odstavkoma 6 in 7 člena 11 s pomočjo agencije EMSA ocenila razvoj in delovanje enote za oceno kakovosti in izdajanje spričeval za zadnjih pet let ter o rezultatih in nadaljnjih ukrepih na podlagi ocenjevanja poročala državam članicam v Odboru za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij.

Komisija je na splošno zadovoljna z razvojem enote za oceno kakovosti in izdajanje spričeval, ki se lahko zdaj šteje kot samostojna organizacija, potrjena kot skladna s standardom ISO 9001: 2008.

V strukturi upravljanja enote za oceno kakovosti in izdajanje spričeval je predvideno jasno ločevanje med dejavnostmi, ki se nanašajo na notranjo organiziranost, in operativnimi dejavnostmi, tako da se zdi, da deluje neodvisno od priznanih organizacij.

Komisija je glede ocenjevanja in izdajanja spričeval za sisteme upravljanja kakovosti v priznanih organizacijah seznanjena s prizadevanji enote za oceno kakovosti in izdajanje spričeval na področju sodelovanja z zasebno shemo za certificiranje sistema kakovosti, ki jo upravlja Mednarodno združenje klasifikacijskih zavodov, ter spodbuja nadaljnjo sinergijo, kolikor to prispeva k doseganju doslednega izvajanja zahtev iz Uredbe.

8. SKLEPNE UGOTOVITVE

Komisija ob upoštevanju predhodnih oddelkov meni, da je izvajanje Direktive 2009/15/ES in Uredbe (ES) št. 391/2009 od leta 2009 uspešno napredovalo zaradi skupnih prizadevanj ter sodelovanja med državami članicami, Komisijo in Evropsko agencijo za pomorsko varnost.

Praktično vse določbe Uredbe in Direktive so bile izvedene v skladu z zahtevami, kar pomeni, da so različne dejavnosti, mehanizmi, sheme in delovne ureditve zdaj vzpostavljeni in delujejo.

Vendar se zdi, da je za oceno učinka te zakonodaje še prezgodaj, zato bi bilo treba dati prednost nadaljnjemu izvajanju sedanjega okvira.

---

³⁷ Več informacij je na voljo na spletišču: <http://qace.co>, vključno z letnimi poročili družbe QACE za leta 2012, 2013 in 2014.